

GRONINGER

Dingsdag

COURANT.

den 6 Maart.

DE KAMER VAN KOOPHANDEL EN FABRIJEN te Groningen maakt bekend, dat door den Heer Directeur-Generaal voor de Marine, in gevolge desselfs mitive, dd. 26 Februarij II., no. 2, is bepaald, met intrekking der hieromtrent bestaande bepalingen, dat voortaan, op voorwaarden, bij Zijner Majestéts besluit dd. 20 Februarij II., no. 59, omschreven, de Schepen, komende van **Duitsch**, slechts eenmaal, doch gestrange visitatie zullen moeten worden onderworpen.

Groningen den 3 Maart 1832. De Kamer van Koophandel en Fabrijen voornd.: P. D. AMSTÉ, Vice-Président. U. G. SCHILTHUIS, 1er, Fungd. Secretaris.

ITALIE. NAPOLI den 10 Februarij. Voor eenige dagen heeft de **Casimir** Santoni, chef van een divisie bij het **Ministerie van Oorlog**, mede, hij met den minister werkzaam was geweest, **hier** in de haven van Groningen, hij was dodelijk dood. — De opgravingen bij Bosco worden voortgezet; het is niet Toro, maar Opheus, **zwischen** Herculanum en Pompeii gelegen, welke men ontdekt heeft, en thans opgegraven wordt.

BOLONGNA den 11 Februarij. In den afgelopen nacht zijn er vele proclamatiën, bedreigingen tegen de pausselijke en Oostenrijksche troepen bevattende, in verscheidene kwartieren der stad aangeplakt. De politie is werkzaam, om den schrijver en drukker op te sporen, doch tot heden waren alle nasporingen te vergeefs. Er zijn vele kleine onderzoekingen gedaan, om wapens en uniformen op te halen; men heeft echter slechts 200 geweren en 14 uniformen kunnen ontdekken.

VAN DEN OMTREK. Berigten uit Civita-Vecchia melden, dat men op den 19 dier maand **hier** in de haven van Groningen, hebbende aan boord den generaal **Oudinot**. De Messina heeft men op den 14 den het Fransche eskader zien voorbij streven; bestaande in een liniëschip, twee frigates en een bris.

De vorderende jeugd **hier** heeft zich weder onordelijk gedragen: zij heeft driekleurige kokarden in de kollegiën en elders verspreid, in de kollegiekamers stak men vakkens gestoken, professor **Bianchi** van zijn hoogleraarsambt vervallen verklaard en andere zottigheden bedreven. Eenigen hunsst zijn voor den kardinaal **Albani** gebracht.

Den 13 dezer heeft men te Albani twee lichte schokken van aardebeving gevoeld; doch dezelfde hebben geen schade veroorzaakt.

LIVORNO den 20 Februarij. De vijand, dat de Franschen Ancona zullen bezetten, heeft hier groote bezorgdheid verwekt. Men vraagt elkander, wat van den pausselijken Staat zal worden. Wanneer Fransche en Oostenrijksche bijeenkomsten de zaken in orde moeten brengen? Maar men niet veel meer vrezen, dat de tegenwoordigheid der Franschen de gemoeiën zal opwinden en de wamme vlammeenderen. Zelfs Rome zou wellicht in opstand kunnen geraken en welke van de beide Vredestichters zal aldus de zaken vooftien? In weerwil van onze vorige wenschen, om den vrede te behouden, zoo schijnt ons de nieuwe combinatie weinig geschikte, nu de hoop op het behoud van den vrede te bevestigen.

DUITSCHLAND EN AANGRENZENDE RIJEN. BERLIN den 26 Februarij.

Het Russische regeringsblad verklaart, dat zeker opstel, hetwelk door verscheidene vreemde bladen is medegedeeld, als vervat in een der nummers van het dagblad **de Tribune**, en in hetwelk ten aanzien van Engeland een zeer vijandige taal werd gevoerd, een louter verdichtsel is, en inderdaad in eenig Russisch dagblad geplaatst is geweest. Het genoemde regeringsblad beklagt zich bij deze gelegenheid over de **schandelijke pogingen** welke boosaardige volkshoofden aanwenden, om door middel van logen en laster, haat en partijchap te doen ontbranden, en nu eens **blenden** oproer en burgerkrijg, dan eens oorlog tusschen de Mogendheden te verwekken, en hetzelfde verklaart, dat de taal, welke in het bedoelde verdrag tegen Engeland gevoerd wordt, zoo wel strijdt met den geesten toon, dien de Russische bladen steeds in acht nemen, als met de gevoelens, welke men in Rusland jegens een bevriende en verbondene Mogendheid koestert.

VAN DEN OMTREK. Volgens berichten uit Laucha, in Thüringen, heeft aldus op den 3 dezer, in de nabijheid van Dürndorf, het volgende ongeluk plaats gehad. De reiziger of handel-kommis van het huis **Fritzsche en Comp.** te Halle, de heer **Gustaaf Lodewijk Mai**, 24 jaren oud, uit Dresden geboortig, bevond zich, van **Kaisdorf** komende, met zijn rijtuig op weg naar Laucha. Onbekend met den weg zijnde, geraakte hij op den digt bij Unstrut loopenden voetweg, welke, onder de zoogenoemde Kalenhergen, door de voortuitstekende rotsen zoo smal wordt, dat dezelfde nauwelijks door een voertuig zonder gevaar kan beïrdend worden. Eerst aan deze gevaarlijke plaats zijne dwaling erkennende, wil hij uit het rijtuig stappen, om hetzelfde weder terug te schuiven, doch stort daarbij met pak en varen in den vloed. Eerst den volgenden dag werd zijn lijk gevonden.

Uit Nauen schrijft men, dat aldaar den 22 Feb. een brand is uitgebarst, die tot den avond van den 23sten heeft voortgeduurd, en, in weerwil der pogingen tot blussching, 34 woonhuizen, 64 gebouwen en 62 schuren in de asch heeft gelegd. De op meer dan 180,000 delders berekende schade is voor de bewoners van Nauen des te treffender, dewijl op den 17 Oct. 1830 ook 84 schuren eene roof der vlammen zijn geworden.

AVONTOUR den 27 Februarij.

Ons oogmerk heeft een uitvoerig overzicht mede namens de Belgisch-Hollandsche **Wet**, en toen aan, dat België immer vrij was. **Holland** daarentegen — **heeft ten allen tijde een vrije lucht gedemd.** Sedert twee eeuwen heeft het der wereld een praktische leer gegeven, en alle groote politieke oeconomisten onzer dagen, in Engeland, Duitschland en Frankrijk, prediken geene andere stelsels, dan die, welke de Hollandsche kooplieden en de regering der voormalige republiek der Vereenigde Provinciën volgden. De theorie van den vrijen handel werd alleen in Holland en in de Hanzeesteden in werking gebracht. Die zich overtuigen wil, dat deze stelsels reeds voor een eeuw in theorie opgesteld waren, als slechts het werk open, hetwelk, onder den titel van **Memorien of Gedenkschriften van Johan de Witt**, verschenen is. Deze vrijheid des handels, in welks best Holland was, heeft aan dat land alle andere vrijheden verschaft, als de burgerlijke vrijheid, vrijheid van geloof, vrijheid der drukpers, de persoonlijke of individuele vrijheid, de vrijheid der taal, de vrijheid van het onderwijs. De Belgen hebben deze vrijheid alleen in den mond, zij eischen dezelve, maar den handel verdoordelen zij tot slavernij. Omphondelijk hebben zij de Regering tot invoering van het verbodsstelsel (**prohibitief systeem**), met al de gevolgen van deszelfs kwaad, gedwongen. Zij hebben den ondergang van Holland voorbereid en bewerkt. De Hollanders zagen hunnen welstand dagelijks verminderen, en zij konden het oogenblik berekenen, wanneer hun verderf volkomen zoude zijn. Holland heeft zich, in spijt der natuur, geheel alleen door zijne voor den handel berekende inrigtingen tot dien hoogsten graad van geluk verheven. België is door alle gaven der natuur begunstigd, en intent evenwel door middel van ongelukkige inrigtingen te kunnen bestaan, welke het tot Holland heeft uitgestrekt. De schijnmoetheit of onvrede der Hollanders wordt door dit eenige punt van klacht meer geregtvaardigd, dan dat de **afwijking der Belgen**, door al hunne (voorgewende) bezwaren te zamen genomen, geregtvaardigd kan worden.

FRANKRIJK den 28 Februarij.

Den 7 dezer heeft de heer **van Prunt** de zitting van den wettgevenden raad van Neuchâtel gesloten en hij heeft de gelegenheid gezegd, dat hij hoopde, dat Z. M. de Koning van Pruisen den wensch tot afscheiding van het Zwitsersche bondgenootschap in gunstige aanmerking zou nemen, en dat hij persoonlijk van hem was, dat hij de heerstellingen, welke thans in Zwitserland heerschen, en de afscheiding voor Neuchâtel heilzaam zoude wezen. — De heer

is thans bepaaldelijk tot gouverneur en lands-stadhouder van het vorstendom benoemd geworden. — Tot aandenken van Neuchâtel's verlossing van de regering-lusheid, heeft Z. M. de Koning van Pruisen een eereteken gesticht. Hetzelfde bestaat in een zilveren medaille, aan een lint met de vereenigde kleuren van Neuchâtel en Pruisen in het knoopsgat gedragen. Zij zal het Koninklijk onderscheif bevesten en op de andere zijde het wapen van het vorstendom, met het opschrift: **Gedrouheid aan pht en vaderland.** Alle Neuchâtelers, die aan de krijgsvorstelingen tegen de muitelingen deel genomen, of tot handhaving der wet de wapens opgevat hebben, zullen daarmee versierd worden.

HAMBURG den 28 Februarij.

In Altona heeft men een ontdekking gedaan, om schepen of vaartuigen volgens een geheel nieuwe bouwde te vervaardigen, zoodanig, dat dezelve alleen door de kracht der golven worden bewogen, en regt tegen den wind kunnen opzeilen met een kracht, sterker dan die van den stroom. Volgens de gevoelens van in de natuurkunde, werktuigkunde en scheepvaartkunde ervaren mannen, is bij de praktische uitvoering voor geene mislukking te vrezen. Reeds hebben zich in Altona en in Hamburg genootschappen gevormd, om die uitvinding in werking te doen brengen.

GROOT-BRITANNIJE. LONDEN den 29 Februarij.

In de zitting der Lords van Maandag gaf graaf Grey, op een vraag van lord **Albani**, betrekkelijk de Fransche expeditie naar Italië, eeniglijk ten antwoord, dat het Britsche gouvernement kennis van die zending had ontvangen, wegens zende zijn lordschap overigens, om voor het oogenblik in verdere oopenlegging dienaangaende te treden. Vervolgens stond de markies van **Londonberry** op en zeide, dat alle gouvernementen zeden hadden, om over de buitenlandsche zaken van het tegenwoordige bestuur ontevreden te zijn, hetwelk geheel en al voor Frankrijks belangen, en zorgeloos voor die van de overige wereld was. Zijn oogenmerk was echter alleen, om van den graaf te mogen weten, of hij dacht, dat de ratificatiën des Belgischen traktaats door de drie Mogendheden zouden worden gegeven, als ook of zijn edele eenig berigt nopens de Belgische vestingen had bekomen. Graaf Grey gaf ten antwoord, dat hij, wat de ratificatiën betrof, niets seiligs zeggen kon; doch wel, dat het Britsche gouvernement regt had, om te verwachten, dat de ratificatiën zouden worden ingezonden, en hetwelk hij vast verworoude te zullen gebeuren; voor het oogenblik achtte hij zich niet verplicht, om verder antwoord te geven.

Te Londen zijn, van het ontstaan der **cholera** af aan, tot in den achtermiddag van Maandag te 5 uren, in het geheel ziek geworden 204, waarvan overleden 50 personen. De meeste couranten blijven nog steeds huize, stak tegen den maatregel der quarantaine en het uithuizen der **cholera** verheffen, zeggende, dat anderen, dat voor meer dan 20 miljoen aan goederen in de haven van het rijk in schepen zich bevinden, welke noch geloot, noch verzonden kunnen worden, en dat apothekers, chimisten, enz. voor hunne luiden en quajpudolie, kamfer, enz. meer, ja driehonderd perzent rekenen boven den inkoopsprijs. In Glasgow maakt de **cholera** groote vorderingen; op één dag heeft men 24 nieuwe zieken en 11 dooden geteld. In Edinburg daarentegen heeft de ziekte als het ware geheel opgehouden.

De berigten uit Lissabon loopen tot den 18 Febr. Dezelve melden, dat de studenten en rector van het seminarium te Braga aan Don Miguel hunne dienst ter verdediging zijner vermeende rechten hadden aangeboden, doch dat zulke, onder dankbetuiging, door hem voor het oogenblik was van de hand gewezen. Overigens zeggen de berigten, dat de Portugesen met brandend verlangen naar de komst van Don Pedro's expeditie kijken; dat Don Miguel niet min met de versterking der kusten vooraan; dat laatste onder den naam van vrijwilligers te Lissabon aangekomene rekruten waren 2000 man, aan elkander geketend. Te Badajos, tien mijlen van Lissabon, staan circa 40,000 Spaansche troepen gereed, om Don Miguel hulp te verleenen. Van de Kasp-Verdische eilanden vernemen men, dat aldaar een poging was gedaan ter omverwerping van het bestaande gouvernement en ter invoering van een nieuwe constitutie; het plan is verijdeld en de niet teeds gevingte deelhebbers aan het komplot werden gevat en naar Lissabon gezonden.

FRANKRIJK. PARIS den 27 Februarij.

Men zegt, dat de heer C. Perrier heden of morgen op het sproochgestoel der Kamer van Afgevaardigden het oogmerk der inscheping van troepen te Toulon zal openleggen. De gissing is, dat de minister elk oogmerk van interventie, in Italië zal van zich weren, er bijvoegende, dat de expeditie niet naar Ancona of Civita-Vecchia, maar naar Griekenland bestemd was; dat zij in last had, om en **passant** de ongelukkige Italiaansche vluchtelingen op te nemen, die door emigratie aan de gevolgen der tweede Oostenrijksche tusschenkomst pogen te ontkomen. Dit zou een ministeriële uitvlugt wezen, welke bij niemand geloof zou vinden; doch die niettemin dit voordeel zou hebben, dat de gemoeiën der spekulant, die door een Fransche interventie in Italië geheel ter needer gestlagen zijn, gerust gesteld werden. Men beweert, dat de heer Perrier, het besluit, om zonder consultatie van het Weener Kabinet in de Italiaansche zaken te interveniëren, genomen en uitgevoerd hebbende, tevens zijne maatregelen gevoerd had, om, in geval van moeijelijkheid, met glans te kunnen omkeeren. Zoo had hij dan ook den bevelhebber der expeditie den last opgedragen, om, in geval van een ernstig verzet van wege den Paus of Oostenrijk tegen de ontscheping, niet te sterk daarop aan te dringen; hij moest in dat geval verklaren, dat zijne ware bestemming Morea was en dat hij de kust van Italië slechts genaderd was met het doel, om ten behoeve der Italiaansche patriotten zijnen invloed te doen gelden.

VAN DEN OMTREK. Gisteren is in de voorstad Montmartre een groot rumoer ontstond. Twee municipale gardes hebben zich bij den heer **Ray-Dussail** (een onzer meest geachte letterkundigen) vervoegd, om een vonnis van den raad van diepke van het ad. lagtoen tegen hem in uitvoering te stellen. Er waren, zegt men, in het vonnis, en vooral wat den vorm betreft, eenige onregelmatigheden, om welke de heer **Ray-Dussail** weigerde te gehoorzamen. Daarop ontbrond tusschen hem en de beide municipale gardes een zeer hevige vechterij, in welke het hem gelukt is zich van zijne beide aanraders te ontslaan, doch niet zonder zeer mishandeld te zijn; zijne borst is opgescheurd, en een oude wond, welke hij aan het been had, is weder opengesgaan.

De commissaris van politie, door de agenten der openbare magt des geregtv. heeft verklaard, dat, aangezien het vonnis hem niet regelmatig voorkwam, hij hetzelfde niet ter uitvoering kon leggen. Ziedaar dus een onzer respectabelste ingezetenen op een brutale wijze in zijne woning aangevallen, en, ter nauwernood van een lange en pijnlijke ziekte hersteld, verplicht met persoonlijke tegenweer zijne recht als burger te doen gelden! — Laat ons hopen, dat deze zaak voor de justitie zal worden gebracht.

(Le Temps)

In brieven van Madrid, van den 16 dezer, vindt men het volgende:

Ons hof heeft een nota van het Fransche gouvernement ontvangen; waerby het vertek van don Pedro uit Parijs gemeld wordt en zijn voornemen, om zich naar Portugal te begeven, ten einde er de regten van donna **Maria da Gloria** als Koningin te doen erkennen en het regentschap des Rijks gedurende de minderjarigheid van Hare Majesteit op zich te nemen. Frankrijk zou in die geschiedten wensch uiten, dat Spanje niet tusschen beide moet komen in de gebeurtenissen, die het gevolg van dezen niet kunnen zijn. Hierop zou, van wege Spanje, geantwoord zijn, dat het don Miguel als Koning van Portugal erkend had en dus niet kon nalaten, om dien Souverein te beschermen tegen allen, die een aanslag op zijn Kroon mochten wagen. Ook heeft ons Hof gelijktijdig een nota van Engeland ontvangen, hetzelve inhoudende, waarop het ook hetzelfde antwoordde aan Frankrijk gegeven had.

Het gouvernement heeft orders naar Andalusië, Kastilië en Extremadura gegeven, om zestien regementen provinciale milizie op den been te brengen, en de leger moet in een raad der ministers besloten zijn, om meerdere troepen

naar de Portugesche grenzen te zenden. Men zegt, dat het leger op die grenzen tot op 60,000 man gebracht zal worden."

— Volgens berichten van Rome, van den 14 Februarij, zou er tusschen den Franschen ambassadeur en den kardinaal secretaris van Staat een misverstand gerezen zijn, en dacht men, dat de geruchten van eene op handen zijnde landing van Fransche troepen op de kusten der Middellandsche of Adriatische Zee weinig geschikt zijn, om hieraan een einde te maken. Men verhaalt, dat de kardinaal *de Latil*, in hoedanigheid van groot-aalmoezenier van *Karel X*, aan den Paus geschreven heeft, dat op Maria Lichtmis de hertog van *Bordeaux*, welke in dien brief de jonge Koning van Frankrijk genoemd wordt, zijne eerste communie heeft gedaan en als allerchristelijkste Koning en oudste zoon der kerk dien dag, aan de Heilige Maagd gewijd, gekozen heeft, om hare bescherming over zijn Rijk te verwerven en om den eersten verjaardag van de verheffing des Pausen tot den stoel van St. Petrus te vieren. In den pauselijken raad was omtrent dien brief eene levendige discussie ontstaan over de vraag, door wien dit schrijven zou beantwoord worden, en op voorstel van den kardinaal *Lambruschini* bepaald, dat de kardinaal secretaris van Staat zelf dit zou doen, namens den Paus, en derhalve zou die brief beschouwd zijn als eene diplomatieke nota of officiële betrekking tusschen twee soevereinen. Ook zou gezorgd zijn, dat dit besluit ter oore van den Franschen ambassadeur was gekomen.

Van den 29sten. Er wordt gesproken van eene verzameling van 30 bataljons omstreks Toulouse. Deze troepen zouden, zegt men, naar Afrika zijn bestemd. De Hertog van *Orleans* zoude aldaar het kommandement verkrijgen. Zeker is het, dat de eerste door den Hertog van *Rovigo* genomene maatregelen weinig hoop geven, dat hij het welzijn der kolonie op den duur zal kunnen bevorderen. Bij zijn vertrek, zegt men, stond hij vrij kwalijk met den Administrateur-Generaal, den Heer *Pichon*. De geruchten echter nopens het inschepen van nieuwe troepen naar Algiers vereischen bevestiging. Bij den tegenwoordigen staat van zaken in Italië kunnen zeer wel regementen naar onze zuidelijke provinciën worden gerigt, zonder dat daaruit noodzakelijk volgt, dat zij zouden bestemd zijn, om de zee over te steken. (*Messageur des Chambres*.)

Van den 1 Maart. Kamer der Gedeputeerden: In hare zitting van den 28 Febr. heeft de Kamer een gewigtig besluit genomen. Na gehoord te hebben den heer *Teste*, rapporteur der commissie van onderzoek nopens het voorstel van den heer *Portalis*, betreffende de afschaffing der wet van den 19 Januarij 1816, instellen de het rouwfeest van den 21 Januarij, waarop is gevolgd een amendement van de Kamer der Pairs, heeft de Kamer besloten, om onmiddellijk en zonder discussie te stemmen. De conclusie der commissie, die de verwerping der door de Kamer der Pairs ingebragte wijzigingen voorstelde, is eenparig aangenomen. In het stemmen bij opstaan en zitten blijven, is niet een enkel lid tegen deze verwerping opgestaan. Deze handeling is met deftigheid volbragt. De uitslag van het ballotterend stemmen bragt van de 288 ingeworpene lorballetjes 262 witte en 26 zwarte voort; de nieuwe uitspraak der Kamer bepaalt zich tot de woorden: „de wet van den 19 Januarij 1816 is afgeschaft."

— Het gerucht heeft geloopt, dat de expeditie van Don *Pedro* welligt niet het oogmerk had, hetwelk men eerst daaraan had toegeschreven. In stede van naar Lissabon te gaan, zoude zij op Brazilië worden gerigt; of wel (volgens andere geruchten) indien men op den Taag eene neerlaag voorzag, zoude men den steven naar Amerika wenden, om aldaar eenen meer verzekerenden bijstand te halen. Wij geven deze tijding voor hetgene zij is. Zoude Spanje zijne gezinningen veranderd hebben? Zoude Rusland metterdaad tusschen beide komen, zoo als het gezegd heeft? Zouden Engeland en Frankrijk eenen schier-eilandskrijg voorkomen willen, die den oorlog algemeen zoude doen uitbersten? En zoude de hertog van *Braganza*, in stede van voor den troon zijner dochter te gaan kampen, gezind zijn tot eene poging, om zelf eene kroon te hernemen, welke hij slechts met weêrzin zoude hebben afgestaan? Zietdaar intusschen een nieuw diplomatisch geheim, hetwelk de koeriers en de publieke tolken niet achterwege zullen blijven, om ons te openbaren. (*Messageur des Chambres*.)

— De Franschen in Algiers hebben zich bij de Algerijnsche schoonen reeds bemind weten te maken, en twee jonge vrouwen zijn des nachts haren echtgenoot ontvlugt, om bij den heer *C...*, regter bij het leger, eene schuilplaats te zoeken. Deze schijnt met haar op het terras reeds kennis gemaakt te hebben. De huizen in Algiers zijn van boven plat, en op dat terras verschijnen de vrouwen dikwijls, om een luchje te scheppen. Het huis van den regter *C...* was in de nabijheid van eenen rijken Algerijn, en het is waarschijnlijk op het terras, dat hij met de jonge vrouwen van zijnen buurman, door gesticulatiën of door middel van de taal der geharen, kennis heeft gemaakt. Hij ontving de beide gevlugte schoonen met veel vriendelijkheid, en bragt haar op een buitenverblijf, om haar aan de vervolgingen van den vergramden echtgenoot te onttrekken. Deze bemerkte spoedig de vlugt van zijne twee favorieten, en bragt deswege klagen in bij den opperbevelhebber, den hertog van *Rovigo*, tevens met eene beschuldiging tegen den Franschen buurman en aanwijzing van de verblijfplaats zijner schoonen. De hertog liet onderzoek doen, en de vrouwen werden gevonden. Hij deed den heer *C...* naar Frankrijk inschepen, om hem aan den haat der inwoners te onttrekken. De schuldige vrouwen beefden van angst, om naar haren vorigen heer en gebieder terug te keeren, waarom de hertog hem deed vragen, of hij haar in gunst zou terug ontvangen. Deze antwoordde, dat haar lot bepaald was: zij zou haar in iederen zakken doen naaijen en in de zee werpen. De hertog weigerde nu haar terug te geven en deed hem zeggen, dat hij zijne vrouwen alleen onder die voorwaarden konde terug krijgen, om haar telkens weder te vertoonen, als zulks van hem geëischt werd. Op deze voorwaarden wilde hij haar niet hebben, waarom zij ter bewaring van eenen bejaarden Algerijn zijn gegeven, die gehouden is, haar telkens, als zulks gevorderd wordt, aan de autoriteit te vertoonen.

B E L G I E.

B R U S S E L den 28 Februarij.

In de omstreken van Maastricht hebben kleine gevechten met de Hollanders plaats gehad. Men schrijft van daar, onder dagteekening van den 26 Februarij, het volgende:

Sedert eenige dagen zijn de partijgangers van den majoor *Capiaumont* in de omstreken van Maastricht verschenen. Hunne komst aldaar staat waarschijnlijk in verband met de herstelling van de tol-linie rondom die stad. De generaal *Dibbets* heeft aan de kooplieden van Maastricht beloofd, dat hij de gemeenschap zou weten vrij te houden. Hij zal woord houden. Reeds gisteren heeft hij daarvan bewijzen gegeven: een piket kurassiers, des morgens uit Maastricht vertrokken, heeft de partijgangers bij Hocht, een half uur van de stad, ontmoet. Verscheidene geweer- en pistoolschoten zijn er gewisseld, zonder dat er voor ditmaal gekwetsten zijn gevallen.

Heden zijn de kurassiers terug gekomen, vergezeld van eenige kanonnen. Het gevecht is ernstiger geweest, dan gisteren. Het geslacht heeft gespeeld, en een der onzen is gekwetst.

Wat zal nu het Belgische gouvernement doen? De majoor *Capiaumont* kan met zijne soldaten onze tolbedienden wel beschermen, en beletten, dat men hen niet te Lawaken, Hocht en omstreken optigte, maar wat zal er van hen worden, die zich op den regter oever bevinden? Zal men ook aldaar troepen zenden, om hen te beschermen? Doch daartoe zal men verscheidene bataljons en geschut benoodigd hebben. Kan men de grenzen ontblooten, om de kooplieden van Maastricht te beletten, tabak aan hunne kalanten, de heeren *J. . . & Co.* te Luik, te zenden? Ik geloof niet, dat de zekerheid des lands zulks veroorlooft.

Zal men de diplomatie in het spel brengen, om den generaal *Dibbets* te doen begrijpen, dat wij regt hebben eene tol-linie op onze grenzen te stellen, en dat hij onze tolbedienden moet eerbiedigen? Maar zal de generaal *Dibbets* niet met de diplomatie den draak steken, en zou hij geen gelijk hebben? Hij zal aan onze nieuwe *Abercromby* en *White*, die wij hem zenden, antwoorden, dat hij ons geene rekenschap van zijn gedrag verschuldigd is; dat zijn gouvernement in oorlog met dat van België is, en dat hij van zijn regt gebruik maakt.

Men kan wel niet wanhopen, dat daarna de Conferentie van Londen zich met deze nieuwe verschillen zal bezig houden, en dat, na verloop van 2 à 3 maanden, eenige nieuwe protokollen ons zullen worden toegezonden, om ons te bepalen, dat wij de inwoners van Maastricht eene vrije gemeenschap moeten laten; doch intusschen zal er veel geld verkwist, veel bloed vergoten zijn, zullen vele tolbedienden nutteloos worden, welke pensioenen zullen vorderen, en dit alles, omdat aan de jeremiaden van 2 à 3 egoïsten gehoor is verleend. Aldus zal wederom bewezen worden, dat dikwijls kleinigheden groote zaken kunnen te weeg brengen.

Van den 29sten. Generaal *Niellon* heeft doen afkondigen, dat niemand zich aan de grenzen van Vlaanderen zal vermogen te vertoonen, of op het Hollandsche grondgebied over te gaan, zoo hij niet voorzien is van eene door hem zelven geteekende autorisatie, en zulks op straffe van gearresteerd en als spion behandeld te worden. (*Messageur*.)

G E N T den 28 Februarij.

De Hollanders werpen op dit oogenblik eene batterij op, regt over de Isabel-le-Sluis.

De karnavals-kleederen worden alhier verkocht; men zou zeggen, dat de tijd der dwaasheid nimmer zal terug komen. — In Brussel heerscht geen pacha zoo als *Niellon*, en dus worden aldaar de karnavals-feesten ook niet verboden. Op een dier feesten, door den heer *de Brouckère* gegeven, verscheen de ex-minister, zeggen de Belgische dagbladen, eerst als een Bedouin, of onbeschaafde Wilde of roover uit de binnenstreken van Afrika, en daarna als een *Figaro*, een listige bedrieger.

N E D E R L A N D E N.

's GRAVENHAGE den 1 Maart.

De negentien ontwerpen van wet, houdende veranderingen en wijzigingen in het eerste boek van het Burgerlijk Wetboek, benevens de memorie van toelichting, daartoe betrekkelijk, zijn thans gedrukt en aan de leden der Staten-Generaal rondgedeeld.

In de memorie van toelichting wordt gezegd, dat in het tijdvak der opstelling en aanneming van de Nederlandsche wetgeving het oude Nederland met de Belgische gewesten was vereenigd, en daarvan het gevolg was, dat, om tot een einde van zaken te komen, men menigvuldige bepalingen heeft moeten aannemen, in volkomen strijd met onze zeden, belangen en landaard, en geheel afwijkende van zoodanige instellingen, die de proef der tijden doorstaan en zich door hare juistheid gekenmerkt hadden.

Dat de overweging hiervan de Regering heeft overtuigd, dat de invoering der nationale wetgeving in al hare deelen, zoodanig als die gedurende de vereeniging met België was aangenomen, tegen het algemeen belang zou strijden, en dat derhalve het welbegrepen welzijn van den Staat vorderde, om die wetgeving vooraf zorgvuldig te herzien en van innemenselen te zuiveren, die in andere tijden en onder verschillende omstandigheden waren te weeg gebragt.

Dat derhalve de taak, om de Nederlandsche wetgeving met de zeden en belangen van het aloude Nederland in overeenstemming te brengen, bij besluit van den 24 Februarij 1831, aan de commissie van redactie der nationale wetgeving is opgedragen, nadat zij door de benoeming van vijf leden der Tweede Kamer van de Staten-Generaal was aangevuld, en de Regering zich thans in staat vond, om de eerste vruchten van dien belangrijken arbeid, vervat in negentien ontwerpen van wet, aan de Staten-Generaal te kunnen aanbieden, waarvan de voornaamste systematische veranderingen, welke het eerste boek van het Burgerlijk Wetboek heeft ondergaan, in de volgende vijftien hoofdpunten bestaan:

§ 1. De toestemming der ouders in het huwelijk hunner kinderen alleen volstrekt noodzakelijk gedurende hunne minderjarigheid. Titel V, art. 94.

§ 2. De noodzakelijkheid der toestemming van voogden in de huwelijken hunner pupillen naar den regel. Titel V, art. 97.

§ 3. Het beginsel, dat, na den vollen ouderdom van dertig jaren, geene ouderlijke toestemming hoegenaamd in het huwelijk hunner kinderen gevorderd wordt. Titel V, art. 101.

§ 4. De bepaling, dat een crimineel vonnis niet zal beslissen ten aanzien van de wetigheid of onwetigheid van een huwelijk. Titel V, art. 160 en 161.

§ 5. De wederinvoering der wettelijke algeheele gemeenschap van goederen door het huwelijk, als beginsel van het gemeene regt, als van ouds. Titel VII.

§ 6. De rechtsbeginselen omtrent huwelijksche voorwaarden, gemeenschap van winst en verlies, en omtrent gemeenschap van de vruchten en inkomsten, wanneer die soorten van gemeenschap bij huwelijksche voorwaarden niet mogten zijn uitgesloten. Titel VIII, afd. 2.

§ 7. De ontbinding des huwelijks bij langdurige afwezigheid van een der echtgenooten. Titel XI.

§ 8. Dezelfde ontbinding bij regterlijk vonnis, na scheiding van tafel en bed. Titel XI.

§ 9. De wederinvoering van wettiging van natuurlijke kinderen, in bepaalde gevallen, per *rescriptum principis*. Titel XIII.

§ 10. De wederinvoering van het oude beginsel, dat het huwelijk meerderjarig maakt. Titel XVI.

§ 11. De afschaffing van alle wettelijke voogdij, behalve die der ouderen. Titel XVI, art. 464 en 465.

§ 12. De bevoegdheid van den overblijvende echtgenoot, om, na scheuring van het bed, onder zekere voorzorgen en bepalingen, een winstgevend bedrijf, in het belang der minderjarige kinderen, in gemeenschap aan te houden. Titel XVI, na art. 516.

§ 13. De afschaffing der Fransche emancipatie of handligting. Titel XVI.

§ 14. Het afschaffen der uit het Fransche regt overgenomen bepalingen, omtrent het toevoegen van eenen raadsman aan personen, ten opzichte van welke gedane verzoeken van curatele zijn afgewezen. Titel XVII, art. 550.

§ 15. Eindelijk, het geheel vereenvoudigd, verbeterd en meer overeenkomstig onze voormalige gebruiken en wetten ingerigt systeem omtrent afwezigen en afwezigheid. Titel XIX.

R O T T E R D A M den 2 Maart.

Aan 's Konings werf alhier liggen thans geheel uirgerust en gewapend zeven gaffel-kanonneerbooten, groot model, elk gewapend met een lang 30 pponder kanon, twee 30 pponder karonnades en twee 8 pponder kanonnen.

Van Vlissingen schrijft men, dat Zijner Majesteits linschip *de Zeeuw* den 28 Februarij van die reede door de stoomboot *Suriname* de Schelde opwaarts is gesleept, om zijne vorige standplaats voor Lillo te gaan hernemen; men verneemt, dat Zijner Majesteits fregat *de Javaan* voor Vere post zal vatten; de brik *de Brak* ligt thans nog ter reede van Vlissingen.

Maandag is de korvet *de Comet* op de reede van Pijp-Tabak of het Blaauwe Huis gekomen, ter zelfde plaats, waar zij in het vorige jaar gelegen heeft.

A M S T E R D A M den 2 Maart.

Men schrijft ons uit Breda, dd. 29 Februarij:

Heden zijn weder in deze vesting binnen gebragt twee Belgische deserteurs, van het regiment jagers te voet, die van Bergen-op-Zoom kwamen, alwaar zij zich aan de voorposten aangegeven hadden.

1 Maart. Heden is op de Gasthuisvelde binnen deze stad, door den Generaal Majoor *Wildeman*, Opperbevelhebber dezer vesting, geïnspecteerd het 3de bat. der 1ste afd. Geldersche schutterij, gekommandeerd door den Majoor van *Wassenaar Katwijk*. Naar wij vernemen, zoude zijne Excell. deszelfs groote tevredenheid, zoo over de tenu als propheet, hebben aan den dag gelegd.

Een aantal van zesenzestig herstelde zieken heeft heden weder het hospitaal dezer stad verlaten, om zich naar hunne respectieve korpsen te begeven; almede zijn hier dezer dagen vele alleen reizende militairen doorgelopen, die allen van verlof kwamen en zich weder bij hunne korpsen gingen vervoegen, om met dezelve de inspectie bij te wonen.

Van den 3den. Dat onze Natie, hoe zeer verre van den Vaderlandschen grond verwijderd, de liefde voor het Vaderland niet verliest, is ons te meermalen gebleken. — Aangenaam was het ons hiervan een nieuw bewijs te ontvangen in het berigt, dat de weinige Nederlanders, welke zich te *Canton*, in *China*, bevinden, eene inteeckenlijst (aan welker hoofd zich onze aldaar fungerende Consul, de heer *M. J. Sen van Basel*, heeft gesteld), hebben geopend tot het bijeen brengen van gelden voor de gekwetsten en hulpbehoevende betrekkingen der gesneuvelden in den tegenwoordigen rampzaligen strijd tegen onze voormalige landgenooten, de Belgen.

— Men meldt uit 's Gravenhage, dd. 2 Maart. Heden is de centrale afdeling der Tweede Kamer in conferentie geweest met Z. Exc. den minister van financiën, wegens het ontwerp van wet op de azijnen. Het schijnt, dat men al de aanhangige ontwerpen eerst in de afdelingen zoekt af te handelen, alvorens tot eene openbare beraadslaging over te gaan. Op de tezen de voordragt betreffende de zeep gemaakte bedenkingen is reeds door de Regering geantwoord, en, naar men verneemt, zijn in dat ontwerp eenige veranderingen gemaakt. De ontwerpen van wet betreffende den turf en de steenkolen zijn reeds onderzocht. — In de volgende week verwacht men eene openbare zitting der Kamer.

(*Na de Beurs*.) De fondsen waren heden wederom zeer willig, en voornamelijk de Hollandsche; er werden aanzienlijke partijen Integralen gekocht en tot de laatste koersen bleven er koopers. Ook de Fransche fondsen waren iets williger, ofschoon daarin weinig handel was.

Voor Renversalen werd 1½ te vergeefs geboden; tot 2 pCt. waren echter groote partijen te verkrijgen. Nieuwe 5 pCts. 76½ à 77½ gebl. 77½. Koers van het geld: op Beleening 5 à 5½ en Prolongatie 5½ pCt.; Disconto 3 à 3½ pCt.

— Wij hebben heden geene Belgische dagbladen ontvangen. Uit 's Hage schrijft men ons, dat de Heer *Labensky* zich nog aldaar bevindt; men had deszelfs afreize algemeen als stellig verzekerd. Het voortdurend verblijf van dien Heer geeft te meerder grond aan de meening, dat wel waarlijk de onderhandelingen ten onderwerp hebben, de Belgische kwestie tot zulk een beslag te brengen, dat daarbij metterdaad de vrede bevestigd blijve. Van de bijzonderheden der daartoe voorgestelde schikking is verder niets bepaaldelijks uitgelekt. Men voedt te 's Hage vrij algemeen de hoop, dat de zaken eerlang op eene gunstige wijze tot eene schikking zullen gebragt worden.

Van den 4den. De *Augsburger Zeitung* behelst het volgende van de Italiaansche Grenzen, dd. 22 Februarij: Bij de Oostenrijksche armee in Italië ontwaart men

1948. MAY 22 1948.

